

Sakrament Bierzmowania jest jednym z filarów życia chrześcijańskiego, niewyczerpanym źródłem łaski, które umacnia naszą wiarę i uzdalnia nas do pełnego życia jako uczniów Chrystusa. Choć czasami może wydawać się jedynie rytuałem przejścia lub tradycją, Bierzmowanie ma głębokie znaczenie i potężną moc przemiany, którą warto zrozumieć i przeżywać z zaangażowaniem. W tym artykule przyjrzymy się teologicznemu znaczeniu Bierzmowania, jego historii, znaczeniu w życiu chrześcijanina oraz temu, jak ten sakrament może wpływać i ubogacać naszą codzienność.

Celem tego artykułu jest dostarczenie duchowego przewodnika, który w przystępny i edukacyjny sposób pokaże, jak ten dar Ducha Świętego uzdalnia nas do życia w autentycznej wierze, służbie i świadectwie we współczesnym świecie.

1. Czym jest Bierzmowanie?

Bierzmowanie jest jednym z siedmiu sakramentów Kościoła Katolickiego, a konkretnie jednym z trzech sakramentów wtajemniczenia chrześcijańskiego, obok Chrztu i Eucharystii. Przez Bierzmowanie Duch Święty zstępuje na bierzmowanego w szczególny sposób, umacniając jego wiarę, pieczętując jego przynależność do Chrystusa i uzdalniając go do bycia prawdziwym świadkiem wiary. Katechizm Kościoła Katolickiego opisuje je jako sakrament, który „doskonali łaskę chrzcielną” (KKK 1285), co oznacza, że przez Bierzmowanie pogłębia się i umacnia dar łaski otrzymany podczas Chrztu.

1.1. Znaczenie terminu „Bierzmowanie”

Słowo „bierzmowanie” pochodzi z łacińskiego *confirmatio*, co oznacza „wzmocnienie” lub „umocnienie”. Już to daje nam wskazówkę co do celu sakramentu: wzmocnienie i umocnienie tego, co zostało zapoczątkowane w Chrzcie. W Bierzmowaniu pieczętuje się zobowiązanie do naśladowania Chrystusa w sposób bardziej zdecydowany, z dojrzałą i świadomą wiarą, a bierzmowany otrzymuje moc Ducha Świętego, aby żyć tą wiarą odważnie.

2. Historia Sakramentu Bierzmowania

Początki Bierzmowania sięgają pierwszych dni Kościoła, kiedy to apostołowie, po Zmartwychwstaniu Chrystusa i Zesłaniu Ducha Świętego w dzień Pięćdziesiątnicy, zaczęli przekazywać ten dar nowym wierzącym przez nałożenie rąk i namaszczenie olejem. Księga Dziejów Apostolskich opisuje, jak Piotr i Jan, po usłyszeniu, że Samarytanie przyjęli słowo Boże, udali się do Samarii, aby nałożyć na nich ręce, aby otrzymali Ducha Świętego (Dz 8, 14-17). Ten akt, powtarzany przez apostołów i ich następców, stał się początkiem tego, co dziś znamy jako Sakrament Bierzmowania.

2.1. Ewolucja sakramentu

W pierwszych wiekach chrześcijaństwa Bierzmowanie było ściśle związane z Chrztem. Oba sakramenty były udzielane razem podczas jednej ceremonii, zazwyczaj w Wigilię Paschalną. Jednak wraz ze wzrostem liczby wiernych i rozwojem Kościoła stało się trudne, aby biskupi byli obecni przy każdym Chrzcie. Wtedy praktyka rozdzielania Chrztu od Bierzmowania zaczęła się ustalać w Kościele zachodnim, podczas gdy w Kościołach wschodnich oba sakramenty nadal były udzielane razem.

Obecnie Bierzmowanie jest zazwyczaj udzielane młodzieży, chociaż w niektórych przypadkach również dorosłym, aby dopełnić ich wtajemniczenie chrześcijańskie. Zwyczajnym szafarzem tego sakramentu jest biskup, ale w niektórych okolicznościach upoważnieni do tego mogą być także kapłani.

3. Teologia Sakramentu Bierzmowania

Bierzmowanie jest czymś znacznie więcej niż tylko rytuałem przejścia lub formalną ceremonią. To prawdziwe osobiste „Zesłanie Ducha Świętego”, w którym każdy chrześcijanin otrzymuje pełnię Ducha Świętego, podobnie jak apostołowie otrzymali Go w dzień Pięćdziesiątnicy. Sakrament ten udziela szczególnej łaski, „duchowego znamienia”, które na zawsze oznacza bierzmowanego jako świadka Chrystusa.

3.1. Dar Ducha Świętego

Duch Święty jest prawdziwym protagonistą Bierzmowania. Przez ten sakrament Duch Święty zamieszkuje w sercu chrześcijanina w pełni, udzielając swoich darów: mądrości, rozumu, rady, męstwa, umiejętności, pobożności i bojaźni Bożej. Dary te uzdalniają bierzmowanego do pełniejszego życia w wierze i stawiania czoła wyzwaniom, jakie współczesny świat stawia przed uczniami Chrystusa.

Jednym z najpotężniejszych efektów Bierzmowania jest odwaga, czyli „parresia”, o której wspomina Księga Dziejów Apostolskich. Apostołowie, wcześniej pełni lęku i wątpliwości, po otrzymaniu Ducha Świętego w dzień Pięćdziesiątnicy zaczęli głosić Ewangelię z odwagą, nie obawiając się konsekwencji. Podobnie bierzmowany otrzymuje siłę, aby żyć swoją wiarą bez lęku, broniąc swoich przekonań i dzieląc się Ewangelią z innymi.

3.2. Pieczęć Ducha Świętego

Termin „pieczęć” jest kluczowy w teologii Bierzmowania. Święty Paweł używa tego obrazu w

swoim Liście do Efezjan, gdy pisze: „W Nim także wy, usłyszawszy słowo prawdy, dobrą nowinę o waszym zbawieniu, i uwierzywszy w Niego, zostaliście naznaczeni pieczęcią Ducha Świętego” (Ef 1,13). Ta pieczęć jest duchowym znakiem, który identyfikuje nas jako przynależnych do Chrystusa. Przez naznaczenie pieczęcią Ducha Świętego jesteśmy w szczególny sposób poświęceni Bogu i powołani do życia w świętości.

Ta pieczęć jest trwała, co oznacza, że Bierzmowanie nie może być powtórzone. Raz przyjęta, łaska Bierzmowania zostaje na zawsze wyciśnięta na naszej duszy, oznaczając nas na zawsze jako uczniów Chrystusa.

3.3. Misja bycia świadkami Chrystusa

Bierzmowanie nie tylko umacnia nas wewnętrznie, ale także wysyła nas na misję. Podobnie jak apostołowie zostali posłani, aby głosić Ewangelię, chrześcijanin bierzmowany jest posłany na świat, aby być świadkiem Chrystusa. Oznacza to życie naszą wiarą w sposób autentyczny, dzielenie się przesłaniem Chrystusa z innymi i pracę na rzecz sprawiedliwości i dobra wspólnego.

4. Bierzmowanie a codzienne życie

Jednym z największych wyzwań, przed którymi stoimy jako chrześcijanie, jest życie naszą wiarą nie tylko w murach kościoła, ale także w świeckim i codziennym świecie. Bierzmowanie daje nam łaskę, aby to robić. Otrzymując Ducha Świętego, zostajemy umocnieni, aby żyć jako uczniowie w naszych rodzinach, miejscach pracy, społecznościach i we wszystkich aspektach naszego życia.

4.1. Życie darami Ducha Świętego

Dary Ducha Świętego nie są jedynie abstrakcyjnymi pojęciami; są to konkretne rzeczywistości, które możemy pielęgnować i stosować w naszym codziennym życiu. Na przykład:

- Mądrość pomaga nam widzieć życie z perspektywy Boga i podejmować decyzje zgodne z Jego wolą.
- Rozum pozwala nam zgłębiać prawdy wiary, abyśmy mogli stosować te zasady w codziennych sytuacjach.
- Rada prowadzi nas w podejmowaniu decyzji moralnych, pomagając nam rozpoznać, co jest słuszne w chwilach wątpliwości.
- Męstwo daje nam odwagę do obrony naszej wiary i naszych przekonań, nawet w obliczu

oporu lub cierpienia.

- Umiejętność uzdalnia nas do dostrzegania dobroci Boga w stworzeniu i odpowiedzialnego działania wobec środowiska oraz innych ludzi.
- Pobożność prowadzi nas do głębokiej i szczerej relacji z Bogiem, wyrażanej poprzez modlitwę i kult.
- Bojaźń Boża nie jest strachem, lecz głębokim szacunkiem i czcią dla Boga, które skłaniają nas do unikania grzechu i życia zgodnie z Jego wolą.

4.2. Bycie świadkiem w zsekularyzowanym świecie

Dziś, bardziej niż kiedykolwiek, świat potrzebuje autentycznych świadków wiary chrześcijańskiej. Wzrost sekularyzmu, moralnego relatywizmu i kryzysów społecznych wymaga, aby bierzmowani chrześcijanie byli światłem i solą pośród społeczeństwa. Życie jako uczeń bierzmowany oznacza bycie gotowym do obrony prawdy, walki o sprawiedliwość i promowania ludzkiej godności we wszystkich jej formach.

W codziennym życiu może to oznaczać coś tak prostego, jak życie z uczciwością w pracy, bycie osobą prawą i hojną w naszych relacjach oraz gotowość do niesienia pomocy potrzebującym. Oznacza to również odwagę do dzielenia się naszą wiarą, czy to poprzez otwarte mówienie o naszych przekonaniach, czy zapraszanie innych do odkrywania miłości Chrystusa poprzez nasze czyny.

5. Bierzmowanie a zaangażowanie w Kościół

Przez Bierzmowanie nie tylko otrzymujemy osobistą łaskę, ale także jesteśmy wezwani do głębszego zaangażowania w społeczność kościelną. Bycie aktywnym członkiem Kościoła oznacza udział w jego misji ewangelizacji, służby ubogim oraz pracy na rzecz jedności i dobra wspólnego.

5.1. Aktywny udział w życiu parafialnym

Po Bierzmowaniu każdy chrześcijanin powinien czuć się wezwany do bardziej aktywnego uczestnictwa w życiu swojej parafii. Może to oznaczać dołączenie do grupy duszpasterskiej, posługę katechetyczną, współpracę w dziełach miłosierdzia lub po prostu bycie zaangażowanym i wiernym członkiem życia sakramentalnego Kościoła.

Zakończenie

Sakrament Bierzmowania jest potężnym źródłem łaski i wezwaniem do działania. Umacnia nas do odważnego życia naszą wiarą i posyła na świat jako świadków miłości Chrystusa. Dziś

bardziej niż kiedykolwiek potrzebujemy chrześcijan żyjących z integralnością, kierujących się darami Ducha Świętego i niebojących się być światłem w ciemnościach. Niech dar Ducha Świętego, otrzymany podczas Bierzmowania, inspirować każdego z nas do głębszego przeżywania naszej wiary, zaangażowania w Kościół i bycia prawdziwymi uczniami Chrystusa w świecie.